

2008. – 2009. – 2010.

SKULPTURA | CRTEŽI | SLIKE

NOVI RADOVI
TOMISLAVA OSTOJE

Tomislav Ostoja

Skulptura Tomislava Ostoje posjeduje koliko suvremenu vitalnost toliko i tradicijske korijene. Ponajviše prepoznatljivu svojstvenost. To je izraz koji svoj prostor nalazi u rasponu od figuracije prema apstrakciji. Odnosno, od egzistencijalnih sadržaja utkanih u djelo, do egzistencije sažete forme. U jednom trenutku (1977. – 1984.) bio je obnovitelj figuracije, da bi zatim redukcijom sve više bistrio osnovne kiparske odnose. Radi to na maksimalno sabran način, svodeći oblik gotovo do znaka. Recentni ciklus, koji upravo izlaže, nastajao je od 2007. do 2010. godine. Vidimo kako svoje masivne blokove domišlja adicijom, usjecima, rezovima i aplikacijama. Izuzetnu pažnju posvećuje obradi površine, sučeljava hrapave i glatke plohe, bogati površinu korozijom, podajući tako svojim okaminama vremenitost.

Ni sada Tomislav Ostoja nije oblikovni asketa, premda svodi pojavno na krupne mase, eliminirajući eksplicitne pojedinosti. Ipak zadržava motivsku okosnicu ili pak naznaku, vrlo sažeto, ali zato efektno i čitko, pa k tome i duhovito. Postupak eliminacije zaustavlja korak prije potpune apstrakcije. Prizivni element sastavni je dio ove poetike. Ti »teški zagrljaji« su »uspostavljena težišta«, nalaženje elementarnih ritmova pojavnosti.

Ostoja je kipar vrlo odmjerenog izraza. Razložno reducira suvišnosti s tijela svoje zamisli. Njegove naizgled jednostavne skulpture su značenjski i oblično slojevite. To je kipar koji na svom putu osluškuje menhirsku sjevremenost, smjerajući univerzalnom prajeziku. Teži »punini praelementa« (kako je i naslovio jedan od svojih crteža). Koliko o univerzalnom, kod Ostoje možemo govoriti i o izrastanju iz zavičajnog tla, odnosno mediteranskog podneblja. Međutim, ishodište nikada nije otkrivao na razini stereotipa i očekivane lokalne slikovitosti. Slijedio je napatke svoje osjetilnosti i izrazitog kiparskog dara.

Tomislav Ostoja je graditelj skulpture. Sklonost geometrizirajućim konstrukcijama dio je težnji suvremene umjetnosti, no uporište tom lapidarnom oblikovanju nalazimo i u podneblju iz kojega je izniknuo taj kipar. Skladanje krupnim blokovima, uvjerljiva statika kao i čitka ritmizacija mogu se povezati s podukama carskog zida u Splitu. Ne samo jednostavna statičnost zida, nego i strukturalni odnosi gradbenih uzoraka interijera palače, nadahnuli su ovog umjetnika. Na to neskriveno upućuju i neki crteži (»Duh Dioklecijana« 2007. ili pak »Ponor Vestibula« 2008.). Također, kod Ostoje ponegdje izravnije asociramo funkcionalnost slaganja kamena bračkog suhozida. Napomenimo i to, da se još za đaćkih dana mogao upoznati s djelom Ivana Meštrovića u Galeriji u Splitu, osjetiti njegovu energiju, dodimuti uzdrhtalog Joba, ili vidjeti aktove klasičnih omjera, Ženu kraj mora, ili mramorno Sanjarenje. A preko, na otoku, mogao je susresti Michielijeve Braćanke. No, u Ostojinu djelu prepoznajemo i vrlo

daleke poticaje, primjerice one civilizacije Inka. Neki njegovi radovi podsjećaju na masivne zidove Cusca, građene nepravilnim blokovima kamena koji savršeno prijanjaju. Posebno na to upućuju djela ciklusa Tragovi nestajanja (Zid, sadra, 1988., ili crteži iz 1985./86. Tragovi, Vječnost...). Moderna umjetnost često je nalazila osvježenja u dalekim izvorima. Okamine, kao dugovječni tragovi postojanja, srodne su osjetilnosti našega kipara.

U jednom nedavnom razgovoru Ostoja mi je rekao: »Svojedobno mi je jedan kritičar kazao da imam četiri različita rukopisa, te da bi bilo vrijeme da se odlučim za jedan. Odgovorio sam mu: Šta ću kad ne mogu biti uvijek isti«. I zaista, riječ je o kiparu koji, kad ispuni jedno svoje htijenje, okreće novu stranicu. Iako se »različiti rukopisi« Tomislava Ostoje jasno razlikuju, ipak među njima postoje razložne poveznice.

Krajem 1977. godine uvrstio sam Tomislava Ostoju u moj izbor skupne izložbe Kritičari odabiru. Ostoja je tada bio upravo primjeren za moju koncepciju. Naime, svoj odabir naslovio sam Pomaci. Svoj značajan pomak Ostoja je pokazao na izložbi u Galeriji Lotrščak, u Zagrebu 1977. godine. Tada sam istaknuo, da nakon »istanjenih šiljatih oblika, oštro lomljenog obrisa, dramatično obrađene površine, vidimo pune, oble oblike. Nakon zavičajnih likova, likovi općih značenja, oslobođeni pričalačke groznice. Oblici po sebi postaju važniji. Posebno u složenijim stanjima grupne skulpture. Ovu kiparevu preobrazbu primili smo kao naznaku smjera daljnje razradbe.« Taj ciklus Ostoja će razraditi i u svoj punini pokazati 1984. godine u Umjetničkom paviljonu u Zagrebu, pod nazivom Ljeto. Dakle, to više nije bila skulptura ekspresivno uznemirene površine, oslonjena na egzistencijalne teme zavičajnog podneblja (Otočanke, Narikača...), nego bezbrižni prizori uzmorskih plaža. Dakako, ti su radovi imali humornu notu, imali su priču kao i hrabrost popartističke potrošne tematike. Ostoja se okrenuo svakodnevici. Ipak, ta običnost, makar pod šeširom ugone, ostavlja nešto nelagode i nije puka radost. Na osebujan način opet je riječ o egzistenciji, no bezličnoj, dakle o otuđenju. Voluminozni likovi bez osobnosti lica, anegdotalno su bezbrižni, u različitim međudodnosima tijela. U širokom asortimanu položaja i relacija među likovima, kipar je pokazao zavidnu inscenacijsku maštovitost, u predstavi bez velikog zapleta, gotovo poput redatelja teatra apsurda. Njegove figuralne grupe govore o izgubljenosti u općoj površnosti. Sve ih prožima ironijski sastojak. Ostojeva ladanjska uprizorenja su na svoj, ljetni, način također zavičajna, ali istodobno su dio suvremene globalne ikonike.

I taj raniji ciklus, započet 1977. godine, možemo shvatiti kao iskorak ka sadašnjem oblikovanju. Tada se kod Ostoje pojavio puni oblik tijela, kao i geometrizirajući elementi predmetnog svijeta. Oblikovnu jezgrovitost i dalje će zadržati, no ono što je uslijedilo manje je razgovorljivo, rekli bismo strože, monumentalnije, bez dopadljive zaobljenosti, sve više konstruktivno.

Neposrednija prethodnica sadašnjem Ostojinom izrazu je ciklus nastao nakon Ljeta, od 1986. godine. Ti radovi, uz udio figurativnih elemenata, znatan su zaokret prema apstrakciji. Pokazao ih 1988. godine na izložbi u Muzeju za umjetnost i obrt u Zagrebu, pod naslovom Tragovi nestajanja. Nekoliko skulptura nosilo je naslov Uzidanost. I doista, tada smo vidjeli

kako su (do nedavno raspojasana) tijela upravo uzidana u masivne blokove. Više to nisu obični i slobodni likovi opuštene svakodnevice, nego gotovo okamine, još prepoznatljiviji fragmenti koji postaju gradbeni elementi zidane kompozicije. Eros ljubavnika u tom kame-
nom srastanju postaje memento prolaznosti. Redukcija slijedi težnju sumanom obliku. Kipar razlaže i ponovno slaže aktove, ugrađuje ih u svojstvene, arhetipske kiparske rečenice. Tra-
govi nestajanja ujedno su tragovi postojanja. Kao da je te kamene blokove iznjedrilo vrijeme, koje ispire mekše dijelove do temeljne i

Godine 2000. Ostoja se vratio temi ljeta i oblikovao brončanu skulpturu Ljeto. Kom-
ponirana je s dva lika zaobljenih oblika i mekih rubova. Likovi su ljudski opušteni a kiparski
sabrani, djeluju kao sliveni u jednom dahu. To je skulptura, odnosno figuralna grupa, slo-
bodnog oblikovnog pristupa i jednodušne izraznosti. Djelo vrhunske, murovske stilizacije,
monumentalan sažetak čitavog ranijeg, istoimenog ciklusa.

U recentnim djelima, kipar se jačom redukcijom i geometrizacijom primakao više nego
ikad praobliku, odnosno izravnom kiparskom govoru. U ciklusu Tragovi nestajanja uzidano
ljudsko tijelo, premda na putu fosilizacije, bilo je još uvijek donekle pričljivo i još uvijek s tra-
gom putenosti. Sada vidimo kako je kamen već potpuno posvojio tijelo. Ostali su tek usjeci
ili izrasline, kao erotski znakovi, ili plastički akcenti, ili pak geometrizirani blokovi ležećeg
torza, ili jednostavno kompozicija dvaju blokova, koji mogu i ne moraju biti ljudska tijela, ali
zasigurno jesu tijelo skulpture. Kao da se proces srastanja primiče kraju, odnosno počelu.

Ostoja je u svim fazama svoj kiparski rad pratio crtežima i slikama. To su radovi umjetni-
ka snažne geste i u dvodimenzionalnom mediju. Odaju ponajprije kiparsko mišljenje. Prepo-
znajemo ih kao jeku i potvrdu jasnog viđenja pojedinog kiparevog djela ili razdoblja. Njegovi
recentni crteži-slike i oblikovno i po naslovima očituju, kao i skulpture, koliko težnju praisvoru,
tako i arhitektoniku zavičajnog podneblja (Pražena, ili Prapodmorje, ili pak Splitska sfinga,
Dioklecijanovi snovi). Pozadine tih najčešće konzistentnih, kiparskih oblika nisu uvijek neu-
tralno crne, one su često prostor, koji u svom tonskom palucanju vibrira, a strukturalnošću
površine, mjestimičnom nagrizenošću i općenito nijansiranom obradom također, poput tvr-
dih »okamina«, govori o istom duhu prošlosti. U ovim dvodimenzionalnim radovima taj trajno
nadahnuti i trajno disciplinirani kipar sklon je monokromiji, tek ponekad unosi više boje, ali
uvijek izrazno ekonomično, a tek rijetko ga ponese nešto slikovitiji ili narativniji zov. Očituje se
to u nekom detaljnijem navodu arhitekture, ili pak u nešto otvorenijoj kromatici.

Sve u svemu Tomislav Ostoja kipar je koji ne može biti uvijek isti, ali zato može uvijek
biti svoj, bez obzira na moguće i neminovne izrazne dodire s vremenom i prostorom u kojem
se ostvaruje.

Guido Quien

The sculpture of Tomislav Ostoja has both contemporary vitality and roots in the tradition. And most of all, its own recognisable haecceity. This is an expression that makes space for itself in a range from figuration in the direction of abstraction. In other words, from the existential contents incorporated into the work to the existence of the condensed form. At one time (1977–1984) he was a reviver of figuration, afterwards, via reductionism, increasingly clarifying the fundamental sculptural relations. He did this in a maximally composed manner, reducing form almost to sign. The recent cycle, being exhibited here, was created between 2007 and 2010. We can see how he devises his massive blocks with addition, gashes, cuts and appliques. He devotes exceptional attention to working the surface, juxtaposing rough and smooth surfaces, enriching the surface with corrosion, thus bestowing temporality on his petrifications.

Still today, Tomislav Ostoja is no ascetic of form, although he reduces the phenomenal to bulky masses, eliminating explicit details. Still he retains the motif's framework or at least an indication of it, very compactly, but so effectively and readably, and in addition wittily too. The procedure of elimination halts one step before total abstraction. The invocatory element is a component part of his aesthetic. These »grave embraces« are »established centres of gravity«, discovery of the elementary rhythms of phenomenality.

Ostoja is a sculptor of a very temperate expression. He sensibly reduces redundancies from the body of his imagination. His seemingly simple sculptures are though semantically and formally stratified. This is a sculptor who heeds on his way the omnitemporality of the menhir, heading towards the universal ur-language. He aspires to the »fullness of the ur-element« (as he entitled one of his drawings). In Ostoja though we can talk not only of the universal but also of development from the soil of his native ground, the Mediterranean terroir. However, he never revealed his origins at the level of the stereotype and the foregone conclusion of the locally picturesque. He followed the injunctions of his own sensitivity and his marked gift for sculpting.

Tomislav Ostoja is a constructor of sculpture. His penchant for geometrical structures is a part of the aspirations of contemporary art, but we can also find an anchorage in this lapidary form in the soil and clime from which the sculptor sprang. The composition in large blocks, the convincing structure and the readable rhythm imparted can be linked with the lessons of the imperial walls in Split. It was not just the simple statics of the wall but also the structural relations of architectural patterns of the palace's interior that inspired the artist. Some of the drawings suggest this quite overtly (*Spirit of Diocletian*, 2007 or *Abyss of the Vestibule*, 2008). In addition, in Ostoja we sometimes have a more direct association with the functionality of the stones laid in courses in the Brač dry stone walls. We should also mention that from his schoolboy days he was able to have an acquaintance with the work of Ivan Meštrović in the Split gallery, have a sense of his energy, to touch the quivering Job or see the nudes of classical proportions, *Woman by the Sea* or the marble *Reverie*. And over the way, on the island, he was able to encounter Michieli's *Brač Women*. But in Ostoja's work we also recognise very distant promptings, for example, that of the Inca civilisation. Some of his works recall the massive walls of Cuzco, built with irregular blocks of stone that fit perfectly together. This is particularly suggested by works of the cycle called *Traces of Disappearance* (*Wall*, plaster, 1988 or the drawings from 1985–1986

Traces, Eternity...). Modern art has often been refreshed from distant sources. Fossils, long-lasting traces of existence, are akin to the sensibility of the sculptor.

In one recent talk Ostoja told me: »Once a reviewer told me that I had four different personal styles, and that it was time I decided on one. I told him: What can I do when I can't always be the same?« And indeed, this is a sculptor who, when he has fulfilled one of his wishes, turns a new page. Although the »different styles« of Tomislav Ostoja are clearly distinguishable, there are nevertheless cogent links among them.

At the end of 1977, I put Tomislav Ostoja into my selection for the collective exhibition *Critics Choose*. At that time Ostoja was actually exemplary for my conception. For I had entitled my selection *Shifts*. Ostoja had shown an important shift at an exhibition in the Lotrščak Gallery in Zagreb in 1977. Then I said that after »the attenuated and pointed forms, the acutely refracted contours, the dramatically worked surfaces, we can see full, round forms. After the figures of the local region, figures of universal meaning, liberated from the fever of story-telling. Shapes have become more important per se. Particularly in the more complex states of group sculpture. We have taken this transformation of the sculpture as an indication of the direction for further elaboration«. Ostoja worked out this cycle and showed it in its plenitude in 1984 at the Art Pavilion in Zagreb, with the title *Summer*. This was no longer the sculpture of expressively agitated surface, drawing on the existential theme of the local terroir (*Island Women, Keener*) but consisted of carefree scenes of the seaside beaches. These works indeed had a note of humour; they had a story, as well as the audacity of the Pop Art, consumer theme. He had turned to the quotidian. Still, this ordinariness even if under the hat of pleasure and comfort left a feeling of awkwardness, not of unalloyed joy. In a particular way, we are again dealing with existence, but impersonal, in other words, alienated existence. The voluminous figures, without distinctions of the face, are anecdotally carefree, in various interrelations of the body. In a wide range of positions and relations among the figures, the sculptor showed a remarkable fancy for stage setting, in a show without any major complication, almost like a director in the theatre of the absurd. His figural groups speak of being lost in the general superficiality. The ingredient of irony suffuses them. His holiday stage settings are in their aestival way also local, but are at the same time part of the contemporary global iconography.

This earlier cycle, started in 1977, can also be understood as a move forward to the current formal treatment. Then in Ostoja a full form of the body appeared, as well as the geometrical elements of the world of objects. He was to retain the formal pithiness, but what came next is less loquacious, we might say more austere, more monumental, without any agreeable roundness, increasingly constructive.

The immediate forerunner to the current Ostoja idiom can be found in the cycle created after *Summer*, from 1986 on. These works, along with the share of figurative elements, are a considerable turn towards abstraction. He showed them in 1988 at an exhibition in the Museum of Arts and Crafts in Zagreb, entitled *Traces of Disappearance*. Several sculptures had the title *Walled-In-ness*. And indeed, we then saw how the (hitherto unconstrained) bodies were actually walled into the massive blocks. These were no longer ordinary and free figures of a relaxed everyday,

but practically fossils, still recognisable fragments that became the building elements of a walled composition. The Eros of the lovers in this stony splicing became a memento of things passing. Reduction followed the aspiration to summary form. The sculptor decomposed and once again composed his nudes, building them into characteristic, archetypal sculptural sentences. Traces of disappearance are also traces of existence. As if the stone blocks had been engendered by time itself, leaching out the softer parts down to the fundamental and durable construction, strong and simple.

In 2000 Ostoja returned to the theme of summer and shaped the bronze sculpture called *Summer*. It is composed from two figures of rounded and soft-edged forms. The forms are human in their relaxation and sculptural in composure, seeming to have been fused at a breath. This sculpture, or figural group, is free in its formal approach and unanimous in its expression. A work of supreme, Mooreish stylisation, a monumental synopsis of the whole earlier cycle of the same name.

In recent works with even stronger reduction and greater geometrical treatment the sculpture has moved closer than ever towards the ur-form, towards direct sculptural speech. In the cycle *Traces of Disappearance* the walled-in human figure, if on the way to being fossilised, was still to an extent loquacious and still had its trace of sensuality. Now we see how the stone has already completely enfolded the body. Only traces of gashes or growths remain, as erotic signs or three dimensional accents; or the geometrical blocks of a reclining torso; or a simple composition of two blocks that may be but do not have to be human bodies, but are for sure the body of a sculpture. As if the process of growing-together were coming to the end, or to the origin.

In all his phases, Ostoja has accompanied his sculptural work with drawings and paintings. These are works of a powerfully gestural artist in the two dimensional medium. They reveal above all the sculptural way of thinking. We also recognise them as after-echo and confirmation of a clear vision of some individual sculptural work or period. His recent drawings/paintings both formally and in their titles manifest, like the sculptures, both an aspiration for the wellspring and also the architecture of the terroir (*Ur-Woman* or *Ur-Underwater* or *Split Sphinx*, *Diocletian's Dreams*). The background of these most often consistent sculptural forms are not always neutrally black, they are often a space that in its tonal flickering vibrates, and with the structural nature of the surface, in places with the corrosion and in general with the shading of the working also, like the hard fossils, tells of the same spirit of the past. In this two-dimensional works this lastingly inspired and lastingly disciplined sculpture is inclined to the monochrome, only occasionally putting in a number of hues, and only rarely being transported by a somewhat more picturesque or narrative call. It is manifested in some more detailed reference to architecture, or perhaps in a somewhat more open chromatics.

All in all, Tomislav Ostoja is a sculptor who cannot always be the same, but he can always be himself, irrespective of the possible and inevitable expressive contacts with the time and space in which he is embodied.

Guido Quien

1. BLAGO YUCATANA	2010., kombinirana tehnika, 30x50x40 cm
2. KAMENI TORZO	2008., kombinirana tehnika, 28x43x15 cm
3. EROTSKI ZNAK	2008., kombinirana tehnika, 34x25x23 cm
4. TAMNA VENERA	2009., kombinirana tehnika, 32x64x20 cm
5. KOMPOZICIJA	2008., kombinirana tehnika, 26x21x20 cm
6. LEŽEĆI TORZO	2010., kombinirana tehnika, 25x63x24 cm
7. GROB NEZNANOG BRANITELJA	2010., kombinirana tehnika, 27x25x32 cm
8. MUŠKI TORZO	2010., kombinirana tehnika, 55x24x20 cm
9. KAMENA IZRASLINA	2008., kombinirana tehnika, 31x24x20 cm
10. KOMPOZICIJA I.	2007., kombinirana tehnika, 20x54x20 cm
11. PRAŽENA – TORZO	2009., kombinirana tehnika, 49x24x17 cm
12. TORZO II.	2010., kombinirana tehnika, 84x33x40 cm
13. ADAM I EVA	2009., kombinirana tehnika, 64x52x20 cm
14. TEŠKI ZAGRLJAJ	2009., kombinirana tehnika, 25x54x21 cm
15. CRNA RUPA	2008., kombinirana tehnika, 27x25x25 cm
16. PROCJEP	2009., kombinirana tehnika, 63x26x20 cm
17. TORZO III.	2009., kombinirana tehnika, 61x24x20 cm
18. LEŽEĆI TORZO IV.	2008., kombinirana tehnika, 25x50x25 cm
19. TORZO XXI.	2009., kombinirana tehnika, 20x40x20 cm
20. KOMPOZICIJA XX.	2010., kombinirana tehnika, 58x30x30 cm
21. TORZO X.	2010., kombinirana tehnika, 28x60x28 cm
22. AMAZONKA	2009., kombinirana tehnika, 62x54x45 cm
23. SRASTANJE XI.	2009., kombinirana tehnika, 23x33x20 cm
24. VIKTORIJA	2009., kombinirana tehnika, 64x30x20 cm
25. DUHOVNI MEĐAŠ	2008., kombinirana tehnika, 65x24x20 cm
26. ČEDNOST	2009., kombinirana tehnika, 34x65x23 cm
27. VUKOVAR	2009., kombinirana tehnika, 31x31x28 cm
28. ISKORAK	2007., kombinirana tehnika, 35x15x20 cm
29. OFELIJA V.	2010., kombinirana tehnika, 31x76x20 cm
30. AGRESIJA II.	2008., kombinirana tehnika, 52x29x29 cm
31. LEŽEĆI TORZO	2009., kombinirana tehnika, 28x63x22 cm
32. RASKORAK III.	2010., kombinirana tehnika, 43x24x19 cm
33. KATAKLIZMA XIII.	2010., kombinirana tehnika, 25x30x20 cm
34. UTOČIŠTE	2010., kombinirana tehnika, 42x36x34 cm

1. PUNINA PRAELEMENTA	2008., kombinirana tehnika, 64x81 cm
2. EROGENA ZONA	2008., kombinirana tehnika, 65x95 cm
3. KAMENI SLOJEVI	2009., kombinirana tehnika, 67x93 cm
4. PROBOJ BIJELINE	2008., kombinirana tehnika, 64x93 cm
5. TORZO	2010., kombinirana tehnika, 65x95 cm
6. SPLITSKA SFINGA	2009., kombinirana tehnika, 63x95 cm
7. TORZO XXX.	2009., kombinirana tehnika, 65x92 cm
8. PODZEMNI POLIP	2009., kombinirana tehnika, 67x96 cm
9. PROSTOR OTVARANJA	2008., kombinirana tehnika, 65x94 cm
10. RASCJEP TVARI	2008., kombinirana tehnika, 94x65 cm
11. PRAŽENA	2009., kombinirana tehnika, 67x93 cm
12. ZAUSTAVLJENO KRETANJE	2008., kombinirana tehnika, 64x95 cm
13. KOZMIČKA KALVARIJA	2009., kombinirana tehnika, 93x67 cm
14. SVEMIRSKA GOLGOTA	2009., kombinirana tehnika, 67x93 cm
15. NAČULNA RETINA	2008., kombinirana tehnika, 65x94 cm
16. EROTSKI UREZ	2009., kombinirana tehnika, 93x67 cm
17. SVEMIRSKA OAZA	2009., kombinirana tehnika, 65x95 cm
18. DUH DIOKLECIJANA	2009., kombinirana tehnika, 65x95 cm
19. KAMENA GENEZA II.	2008., kombinirana tehnika, 65x94 cm
20. DUH PROŠLOSTI	2008., kombinirana tehnika, 93x65 cm
21. TORZO XXXI.	2009., kombinirana tehnika, 65x95 cm
22. PROLAZ KROZ METEOR	2008., kombinirana tehnika, 64x95 cm
23. DIOKLECIJANOVI SNOVI	2008., kombinirana tehnika, 64x95 cm
24. PONOR VESTIBULA	2008., kombinirana tehnika, 95x64 cm
25. KAMENA ZAVJESA	2009., kombinirana tehnika, 67x93 cm
26. VULKANSKI OTOCI	2008., kombinirana tehnika, 93x64 cm
27. GREBEN FANTOM	2008., kombinirana tehnika, 91x63 cm
28. BEZDAN	2008., kombinirana tehnika, 64x93 cm
29. PRA-PODMORJE	2008., kombinirana tehnika, 64x93 cm
30. OKAMINA PODMORJA	2008., kombinirana tehnika, 64x93 cm
31. IKAROV PAD	2009., kombinirana tehnika, 67x93 cm
32. KAMENA GENEZA	2009., kombinirana tehnika, 65x94 cm
33. ADAM I EVA	2008., kombinirana tehnika, 93x126 cm
34. BLOKIRANA VRTNJA	2008., kombinirana tehnika, 62x86 cm
35. PRASAK III.	2009., kombinirana tehnika, 63x93 cm
36. ARENA	2009., kombinirana tehnika, 65x95 cm
37. NJEŽNI DODIR	2008., kombinirana tehnika, 64x93 cm
38. LEŽEĆI AKT	2009., kombinirana tehnika, 63x93 cm
39. POKRETNOST TVARI	2009., kombinirana tehnika, 67x93 cm
40. CRNA RUPA	2008., kombinirana tehnika, 64x92 cm
41. POSLJEDNJA ROTACIJA	2008., kombinirana tehnika, 63x92 cm
42. CRNA RUPA SVENIRA	2008., kombinirana tehnika, 63x92 cm
43. UŽARENO KRETANJE	2008., kombinirana tehnika, 95x64 cm
44. VRTLOG	2008., kombinirana tehnika, 63x92 cm
45. EROTSKA ZONA I.	2008., kombinirana tehnika, 65x71 cm
46. KORALJI U PLAMENU	2008., kombinirana tehnika, 67x94 cm

KAMENI TORZO, 2008., kombinirana tehnika, 28x43x15 cm

EROTSKI ZNAK, 2008., kombinirana tehnika, 34x25x23 cm

TAMNA VENERA, 2009., kombinirana tehnika, 32x64x20 cm

KOMPOZICIJA, 2008., kombinirana tehnika, 26x21x20 cm

LEŽEĆI TORZO, 2010., kombinirana tehnika, 25x63x24 cm

GROB NEZNANOG BRANITELJA, 2010., kombinirana tehnika, 27x25x32 cm

---

MUŠKI TORZO, 2010., kombinirana tehnika, 55x24x20 cm

KAMENA IZRASLINA, 2008., kombinirana tehnika, 31x24x20 cm

KOMPOZICIJA I., 2007., kombinirana tehnika, 20x54x20 cm

PRAŽENA – TORZO, 2009., kombinirana tehnika, 49x24x17 cm

TORZO II. , 2010., kombinirana tehnika, 84x33x40 cm

ADAM I EVA, 2009., kombinirana tehnika, 64x52x20 cm

TEŠKI ZAGRLJAJ, 2009., kombinirana tehnika, 25x54x21 cm

CRNA RUPA, 2008., kombinirana tehnika, 27x25x25 cm

PROCJEP, 2009., kombinirana tehnika, 63x26x20 cm

TORZO III., 2009., kombinirana tehnika, 61x24x20 cm

LEŽEĆI TORZO IV., 2008., kombinirana tehnika, 25x50x25 cm

TORZO XXI., 2009., kombinirana tehnika, 20x40x20 cm

KOMPOZICIJA XX., 2010., kombinirana tehnika, 58x30x30 cm

TORZO X., 2010., kombinirana tehnika, 28x60x28 cm

AMAZONKA, 2009., kombinirana tehnika, 62x54x45 cm

SRASTANJE XI., 2009., kombinirana tehnika, 23x33x20 cm

VIKTORIJA, 2009., kombinirana tehnika, 64x30x20 cm

DUHOVNI MEDAŠ, 2008., kombinirana tehnika, 65x24x20 cm

ČEDNOST, 2009., kombinirana tehnika, 34x65x23 cm

VUKOVAR, 2009., kombinirana tehnika, 31x31x28 cm

ISKORAK, 2007., kombinirana tehnika, 35x15x20 cm

OFELIJA V., 2010., kombinirana tehnika, 31x76x20 cm

AGRESIJA II., 2008., kombinirana tehnika, 52x29x29 cm

LEŽEĆI TORZO, 2009., kombinirana tehnika, 28x63x22 cm

RASKORAK III., 2010., kombinirana tehnika, 43x24x19 cm

KATAKLIZMA XIII., 2010., kombinirana tehnika, 25x30x20 cm

UTOČIŠTE, 2010., kombinirana tehnika, 42x36x34 cm

PUNINA PRAELEMENTA, 2008., kombinirana tehnika, 64x81 cm

EROGENA ZONA, 2008., kombinirana tehnika, 65x95 cm

KAMENI SLOJEVI, 2009., kombinirana tehnika, 67x93 cm

PROBOJ BIJELINE, 2008., kombinirana tehnika, 64x93 cm

TORZO, 2010., kombinirana tehnika, 65x95 cm

SPLITSKA SFINGA, 2009., kombinirana tehnika, 63x95 cm

TORZO XXX., 2009., kombinirana tehnika, 65x92 cm

PODZEMNI POLIP, 2009., kombinirana tehnika, 67x96 cm

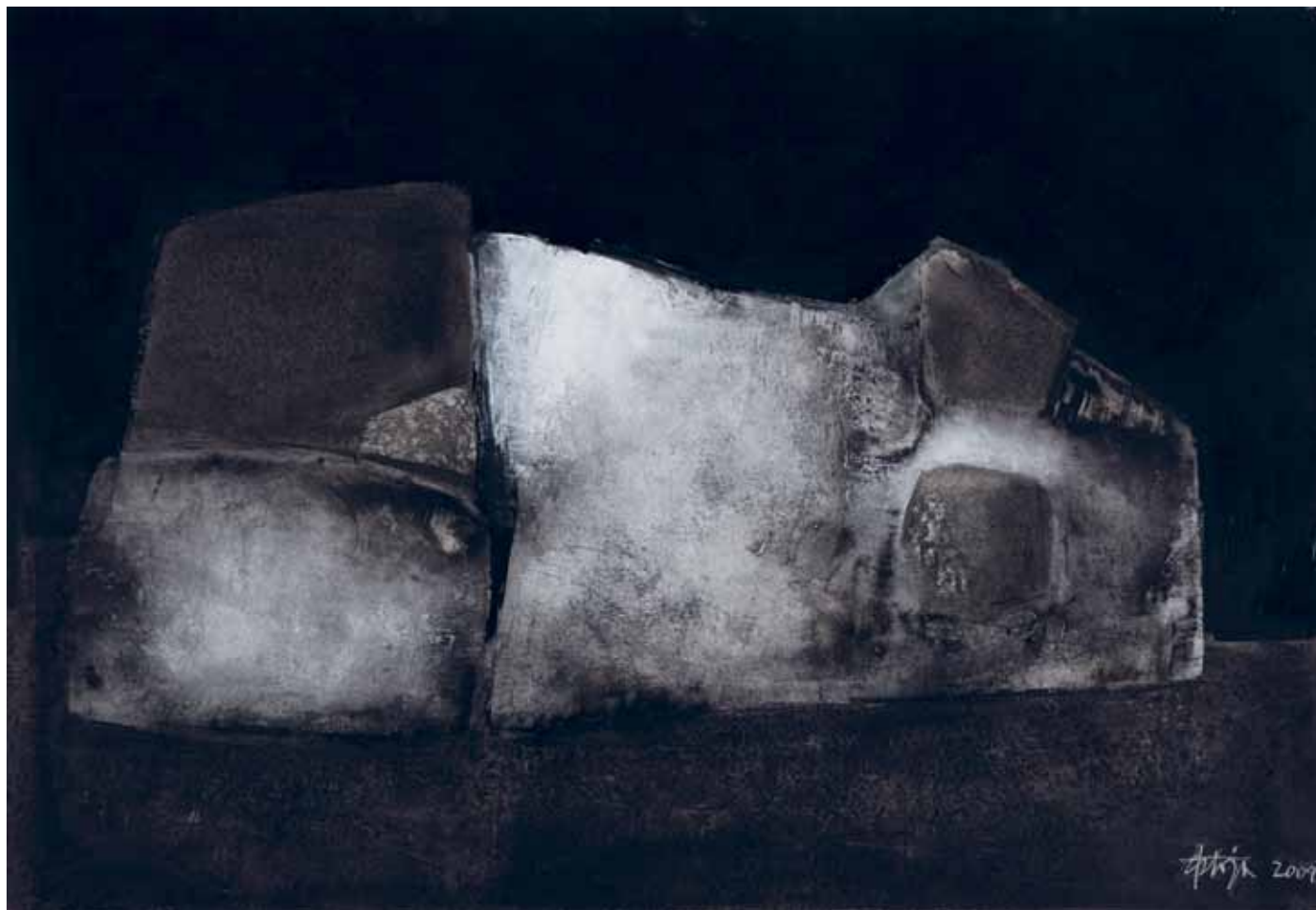
PROSTOR OTVARANJA, 2008., kombinirana tehnika, 65x94 cm

RASCJEP TVARI, 2008., kombinirana tehnika, 94x65 cm

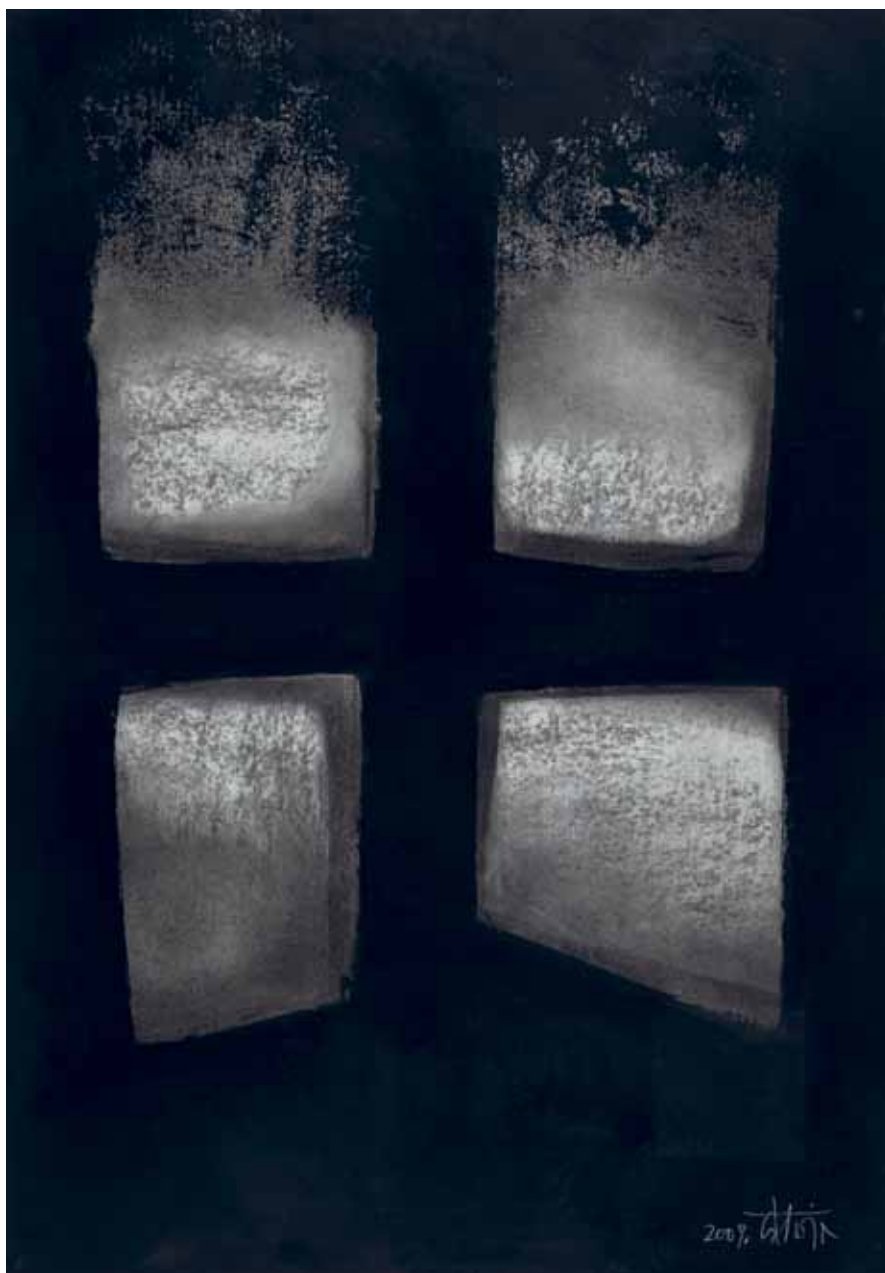

PRAŽENA, 2009., kombinirana tehnika, 67x93 cm

ZAUSTAVLJENO KRETANJE, 2008., kombinirana tehnika, 64x95 cm

KOZMIČKA KALVARIJA, 2009., kombinirana tehnika, 93x67 cm

SVEMIRSKA GOLGOTA, 2009., kombinirana tehnika, 67x93 cm

NAČULNA RETINA, 2008., kombinirana tehnika, 65x94 cm

EROTSKI UREZ, 2009., kombinirana tehnika, 93x67 cm

SVEMIRSKA OAZA, 2009., kombinirana tehnika, 65x95 cm

DUH DIOKLECIJANA, 2009., kombinirana tehnika, 65x95 cm

KAMENA GENEZA II., 2008., kombinirana tehnika, 65x94 cm

DUH PROŠLOSTI, 2008., kombinirana tehnika, 93x65 cm

TORZO XXXI., 2009., kombinirana tehnika, 65x95 cm

PROLAZ KROZ METEOR, 2008., kombinirana tehnika, 64x95 cm

DIOKLECIJANOVI SNOVI, 2008., kombinirana tehnika, 64x95 cm

PONOR VESTIBULA, 2008., kombinirana tehnika, 95x64 cm

KAMENA ZAVJESA, 2009., kombinirana tehnika, 67x93 cm

VULKANSKI OTOCI, 2008., kombinirana tehnika, 93x64 cm

GREBEN FANTOM, 2008., kombinirana tehnika, 91x63 cm

BEZDAN, 2008., kombinirana tehnika, 64x93 cm

PRA-PODMORJE, 2008., kombinirana tehnika, 64x93 cm

OKAMINA PODMORJA, 2008., kombinirana tehnika, 64x93 cm

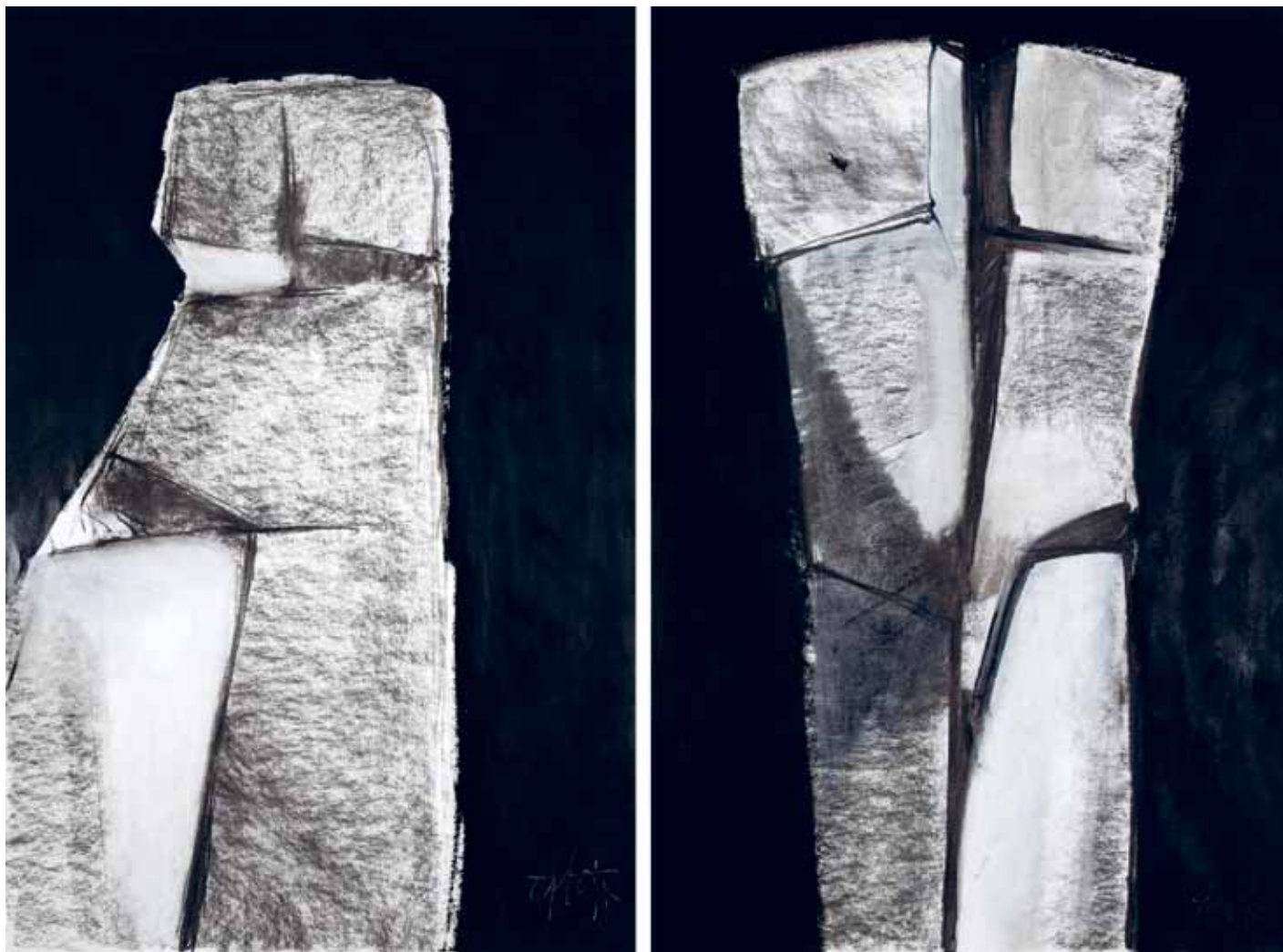
IKAROV PAD, 2009., kombinirana tehnika, 67x93 cm

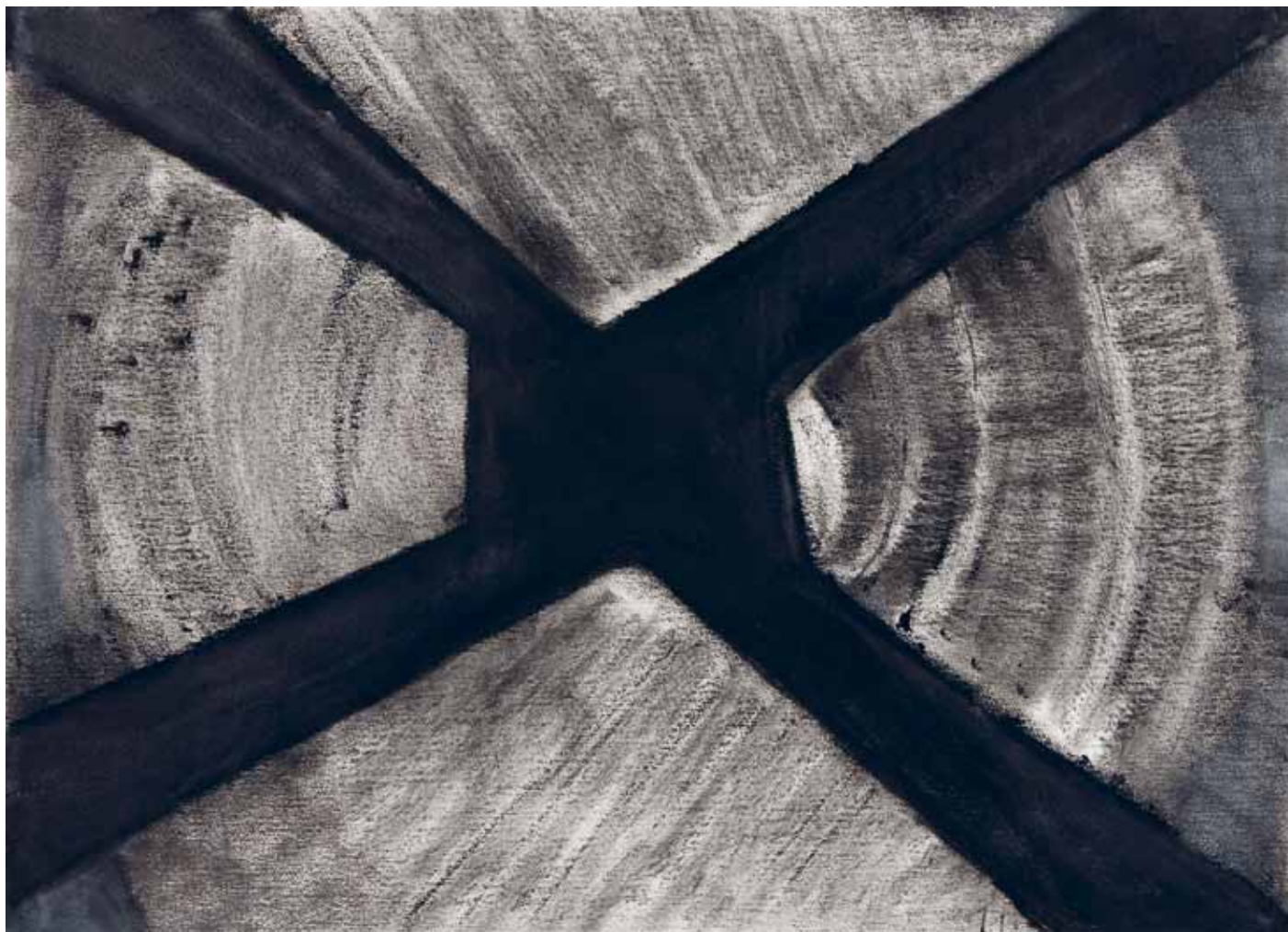

KAMENA GENEZA, 2009., kombinirana tehnika, 65x94 cm

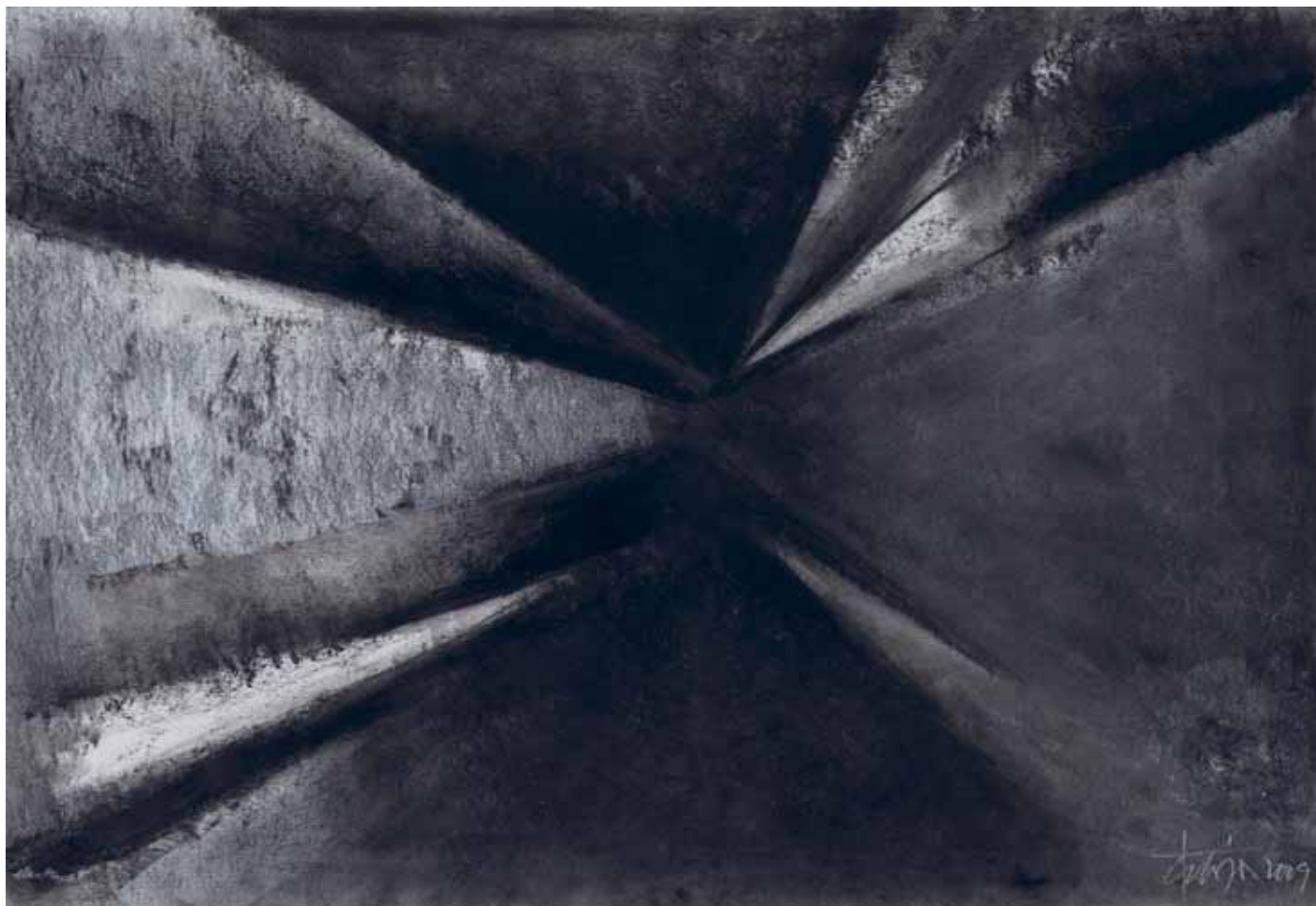
ADAM I EVA, 2008., kombinirana tehnika, 93x126 cm

BLOKIRANA VRTNJA, 2008., kombinirana tehnika, 62x86 cm

PRASAK III., 2009., kombinirana tehnika, 63x93 cm

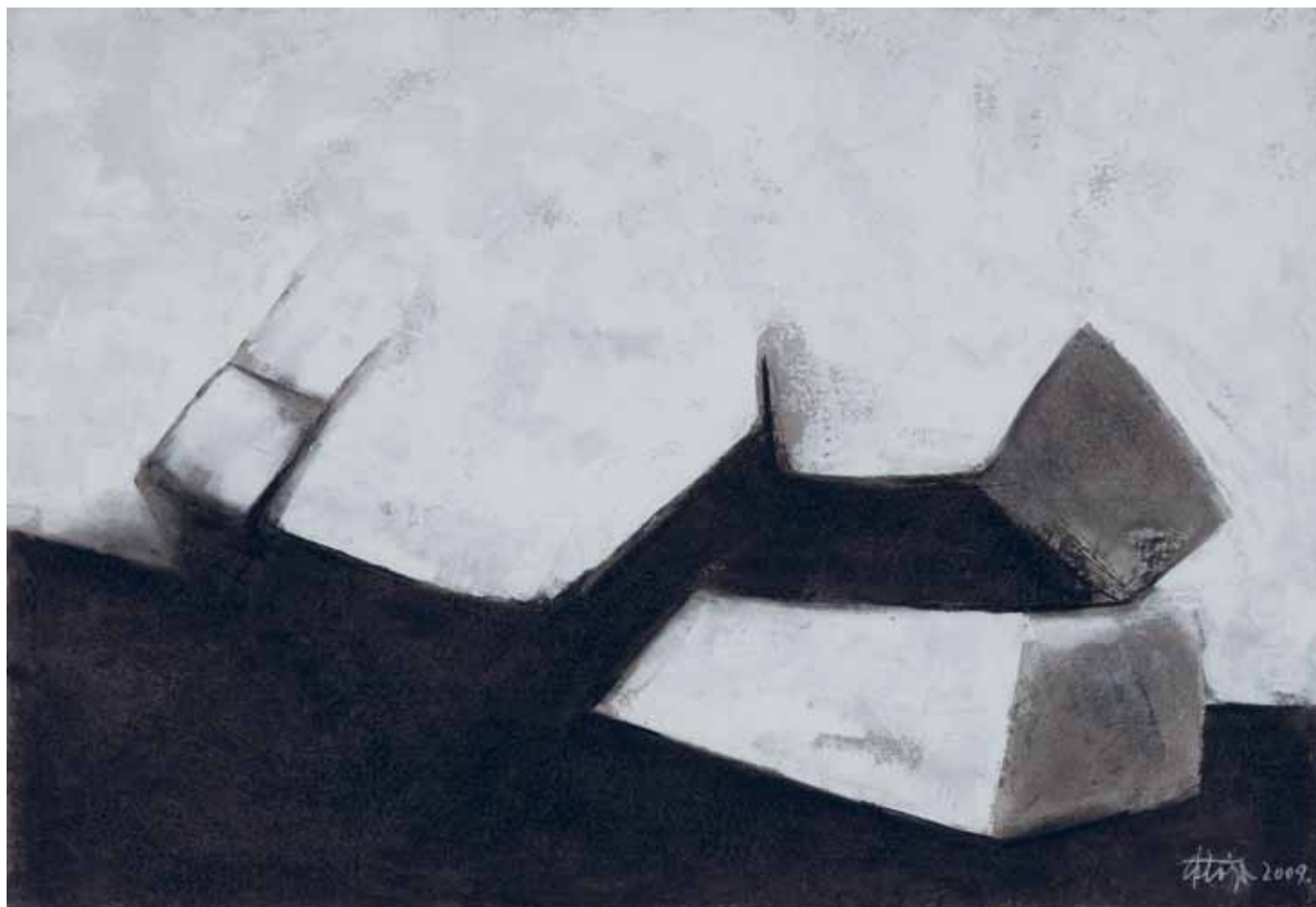
ARENA, 2009., kombinirana tehnika, 65x95 cm

NJEŽNI DODIR, 2008., kombinirana tehnika, 64x93 cm

LEŽEĆI AKT, 2009., kombinirana tehnika, 63x93 cm

POKRETNOST TVARI, 2009., kombinirana tehnika, 67x93 cm

CRNA RUPA, 2008., kombinirana tehnika, 64x92 cm

CRNA RUPA SVENIRA, 2008., kombinirana tehnika, 63x92 cm

UŽARENO KRETANJE, 2008., kombinirana tehnika, 95x64 cm

VRTLOG, 2008., kombinirana tehnika, 63x92 cm

EROTSKA ZONA I., 2008., kombinirana tehnika, 65x71 cm

KORALJI U PLAMENU, 2008., kombinirana tehnika, 67x94 cm

Tomislav Ostoja rođen je u Splitu 20. kolovoza 1931. u velikoj obitelji, kao sedmo od osmero djece. Obitelj se seli s Brača u Split gdje se nastanjuje u najsplitiskijem dijelu grada – u Varošu. U ratu će kuća biti srušena, pa poslije sele u kuću na Obali. U Splitu polazi osnovnu školu, koju će zbog ratnih događanja djelomično nastaviti na Braču. Brački će se korijeni škrtog krajolika, u kamenim dolovima i procjepima, u mirisu mora i makije, brnjište i vinove loze, duboko usaditi u svaku Ostojinu poru, iz koje će poteći sva njegova stvaralačka i životna kreativnost. Školovanje nastavlja u Klasičnoj gimnaziji u Splitu do male mature. Pokazavši darovitost i likovni talent, upisuje Školu primjenjenih umjetnosti, grafički odjel, a na drugoj godini prelazi na kiparstvo.

Zarana će Ostoja pokazati veliku vještinu u obradi kamena te istančan senzibilitet za pokrenutost mase i volumena. Studij kiparstva upisuje 1952. godine na Akademiji likovne umjetnosti u Zagrebu. Tijekom studija profesori su mu: na prvoj godini Grga Antunac, na drugoj i trećoj Vjekoslav Rukljač, na četvrtoj Frane Kršinić i na petoj godini profesor Antun Augustinčić kod kojeg je diplomirao 1957. i upisao dvogodišnji studij u specijalki. Profesor Augustinčić poziva ga u svoju Majstorsku radionicu u koju će prijeći nakon prve godine studija, gdje će uz kolege Štambuka, Orčića, Jančića i Herljevića provesti sljedećih šest godina vrlo intenzivnog i kreativnog razdoblja rada. Radom u majstorskoj radionici riješio je i pitanje atelijera. Tijekom života Ostoja će promijeniti nekoliko radnih prostora, od onoga u Ulici Kršnjavoga, potom na Šalati, a u posljednjih tridesetak godina u dvorištu Medulićeve 12. Upravo to mjesto u središtu Zagreba, gdje je smješten niz radnih prostora umjetnika, nastaju brojni Ostojini radovi, nezaobilazni u hrvatskoj likovnoj umjetnosti. Jedino radno mjesto, pa i životno, za Ostoju je atelijer. Tragičnost preranog gubitka sina 1998. i supruga 2001. godine te njihova trajna prisutnost obilježiti će Ostojin umjetnički senzibilitet i mobilizirati sve aspekte stvaralačke energije.

Svoja saznanja o umjetnosti, a i o životu, upotpunjavao je mnogim putovanjima diljem svijeta. Boravci u Indiji, Maleziji, Tajlandu, Australiji, Meksiku, SAD-u, Kanadi, nadilazili su uobičajene turističke karakteristike putovanja, bile su to prigode za upoznavanje s drugim kulturnim sredinama. Upoznavanje Europe i njezine goleme kulturne baštine te sagledavanje heterogenosti suvremenih likovnih izraza, bila su doprinos njegovom stalnom obogaćivanju.

Tomislav Ostoja nikada nije pristao na likovni kompromis, oblikovanjem djela iza kojeg ne bi stajao. Kipareva stvaralačka tajnovitost otkriva forme likovne i duhovne vrijednosti, istančane stilistike i poetike, posebno u spomeničkoj plastici, bilo da se radi o velikanima hrvatske kulture, znanosti i umjetnosti, ili vukovarskim stradanjima u Domovinskom ratu.

Nerazdvojan su dio ukupnog Ostojina stvaralaštva i slikarski opusi koji objedinjuju jedinstvene plastične kiparske forme i slikarske kromatske i tonske cjeline. Senzibilne modulacije njegovih slika sjedinjuju kiparske forme i slikarska polja u jedinstvenu harmoniju, za koju su najpoznatija pera hrvatske kritike i likovne esejistike pisala kao o izuzetnom, iznimnom i osebujnom izrazu. Stvaralaštvo Tomislava Ostoje nezaobilazan je i značajan doprinos suvremenoj hrvatskoj likovnoj umjetnosti.

Rosarija Habuš

Tomislav Ostoja was born in Split on the 20th of August, 1931. He comes from a large family where he was the seventh of eight children. They moved from Island of Brač to Split, where Tomislav started primary school only to finish it on Brač due to the War. He continued his education at Klasična gimnazija (grammar school) in Split and after graduation entered the School of Applied Arts, graphics department. In his second year he decided to do sculpture. Already as a young boy Tomislav had shown talent in fine arts. His roots are on Brač, the town of Dol above Postira, the melting pot of intoxicating fragrances coming from vines, broom, macchia, the sea and burning hot rock vales which cover the slopes of the island. That rugged countryside, as lifestyle, deeply rooted itself into his mind, his every pore, and from that source Ostoja has been extracting his sculpture, drawing and painting opuses, his creative profoundness and emotional maturity. After finishing the School of Fine Arts in Split he went to Zagreb, where in 1952 he began studying sculpture at the Academy of Fine Arts. During his studies his professors were: Grga Antunac in the first year, Vjekoslav Rukljač in his second and third years, Frane Kršinić in his fourth and professor Antun Augustinčić in the fifth year. He graduated in 1957 and enrolled in a two-year masters course led by Augustinčić, who then invited him to join his special masters workshop, so in 1960, while in his first year of postgraduate studies, he accepted. Ostoja spent six years there, working with colleagues Orčić, Štambuk, Janjčić and Herljević in a very creative environment. The crucial decades, the 50s and 60s of the last century in European and world fine art scene and its presentation, underwent a global transformation through strong experiments by the main authors, which placed before young artists new challenges in search of personal artistic expression. For Ostoja this process was also a crucial point with regard to subjective questioning, outside the borders of visibility, in a new space and time, diving into the dept of sensory system, only to comply with modern art between the archetypal and contemporary expression. Tomislav Ostoja nourished, besides his exceptional talent, a sculptor's creative secrecy, when all at once in his hands, in clay or chisel of the stone block, as the act of birth, magically revealed and materialized forms of spiritual and fine art – sculptures as personifications of the new life. He formed a synthesis in his works, as well as dialogue between his stylistic and his poetic form, which has shown, especially in the mentioned plastic art, an undisputed signature to Croatian contemporary art. Around Croatia, in places where people gather and socialize, there are Tomislav Ostoja's landmarks, serving as witnesses of Croatian cultural heroes, of great men of science and art, and of places damaged in Homeland War like Vukovar. His drawing and painting opuses, on the other hand, like companions through all these years of his sculptural work, at first sight humbly, have with its exceptional chromatic painting field become an inseparable part of the analogue point of view towards his complete fine art opus. Sensitive modulation of his paintings join sculpture forms and painting fields into a unique harmony, for which the most famous pens of Croatian critique and fine art literature have been explaining as an exceptional contribution to contemporary fine arts. Tomislav Ostoja gave us his altruistic present on his numerous sole and joint exhibitions and public tenders, thus revealing landmarks and socializing form almost half a century of his creativity.

Tomislav Ostoja works and lives in Zagreb. The address of his studio is: Medulićeva 12, 10000 Zagreb and phone number 01/4846 515.

- 1964. Zagreb, Galerija ULUH-a
- 1967. Split, Salon Matice Hrvatske
- 1967. Rijeka, galerija Doma JNA
- 1968. Beograd, galerija Doma JNA
- 1969. Krk i Punat na Krku, Galerija mjesne čitaonice
- 1970. Galerija ULUH-a
- 1971. Zagreb, Mjesna zajednica Ciglenica
- 1976. Zagreb, Galerija Lotrščak i mali Lapidarij
- 1977. Čakovec, Građevinski školski centar
- 1978. Dubrovnik, Atrij kazališta »Marin Držić« i Babin kuk
- 1978. Split, Umjetnički salon
- 1979. Zagreb, Galerija »Zagreb«
- 1980. Koeln, Stuttgart, Frankfurt, Meckenheim-Merl
- 1982. Zagreb, Galerija »Josip Račić«
- 1984. Zagreb, Umjetnički paviljon
- 1986. Sydney, Australija, Holdsworth Galleries
- 1988. Zagreb, Muzej za umjetnost i obrt
- 1989. Zagreb, Galerija Josip Račić
- 1990. Omišalj, Galerija Pri kaštelom
- 1992. Zagreb, Aerodrom Pleso
- 1994. Zagreb, Galerija Karas
- 1997. Zagreb, Galerija Forum
- 1998. Zagreb, Galerija Forum
- 2002. Zagreb, Dom HDLU-a, Retrospektiva
- 2003. Zagreb, Autobusni kolodvor
- 2004. Zaprešić, Galerija Razvid
- 2004. Split, Dioklecijanovi podrumi
- 2005. Zagreb, Galerija Klovićevi dvori
- 2006. Šibenik, Galerija Svetog Krševana
- 2007. Zagreb, Galerija Učiteljskog fakulteta
- 2007. Zagreb, Zagrebački velesajam
- 2008. Zagreb, galerija Hrvatsko slovo
- 2008. Zagreb, Ministarstvo financija, Izložbeni proctor Porezne uprave Zagreb
- 2009. Zagreb, LIKUM, Galerija Ulrich
- 2011. Zagreb, Hrvatska akademija znanosti i umjetnosti – Gliptoteka

1963. Zagreb, Umjetnički paviljon, Izložba ULUH-a u čast 20-godišnjice zasjedanja AVNOJ-a
 1964. Zagreb, Umjetnički paviljon, Izložba ULUH-a u čast Dana Republike
 1966. Zagreb, Izložba ULUH-a
 1966. Zagreb, Umjetnički paviljon u čast Dana Republike
 1966. Beograd, Galerija Doma JNA; NOB u delima likovnih umetnika Jugoslavije
 1969. IV. Zagrebački salon, Umjetnički paviljon Zagreb
 1969. Maj 69., Muzej Moslavine, Kutina
 1969. NOB u djelima likovnih umjetnika Jugoslavije (izbor iz kolekcije Galerije Doma JNA, Beograd), Umjetnički paviljon, Zagreb
 1970. Jubilarna izložba ULUH-a u čast Dana Republike, Galerija ULUH-a, Zagreb
 1970. 5. Zagrebački salon, Moderna galerija, Zagreb
 1970. Izložba Saveza likovnih umjetnika Jugoslavije, Umjetnički paviljon, Zagreb
 1971. 6. zagrebački salon, Moderna galerija, Zagreb
 1971. III izložba NOB u djelima likovnih umjetnika Jugoslavije, Moderna galerija, Zagreb
 1971. Izložba u čast Dana Republike i tridesete godišnjice ustanka, Galerija ULUH, Zagreb
 1971. NOB u djelima likovnih umjetnika Jugoslavije, Umjetnička galerija »Nadežda Petrović«, Čačak
 1972. Slikarstvo-grafika-skulptura, Salon Doma JNA, Rijeka
 1972. Izložba članova HDLU-a, Mađarska
 1972. Izložba skica, Umjetnički paviljon, Zagreb
 1973. 8. zagrebački salon, Umjetnički paviljon, Zagreb
 1973. Split – Kumrovec, Umjetnički salon, Split
 1974. 9. zagrebački salon, Umjetnički paviljon, Zagreb
 1974. Likovne teme danas, Umjetnički paviljon, Zagreb
 1975. IX. Likovni salon »13. novembar«, Plavi dvorac, Cetinje
 1975. 10. zagrebački salon, Umjetnički paviljon, Zagreb
 1975. Umjetnici stvaraju u slobodnom gradu, Gliptoteka HAZU, Zagreb
 1976. Umjetnici Dalmatinci, Umjetnički salon, Split
 1976. NOB u delima likovnih umetnika Jugoslavije, Galerija Doma JNA, Beograd
 1977. Hrvatsko kiparstvo 1955. – 1975., Galerija Karas, Zagreb
 1977. Jedanaest kipara, Galerija Zagreb, Zagreb
 1977. 13. zagrebački salon, Umjetnički paviljon, Zagreb
 1978. Koranski park skulpture, Karlovac
 1978. NOB u delima likovnih umetnika Jugoslavije, Galerija Doma JNA, Beograd
 1978. Marine i brodovi, Galerija Zagreb, Zagreb

- 1962. Zagreb, Spomenik Silviju Strahimiru Kranjčeviću
- 1965. Lički Osik, Spomenik Marku Oreškoviću
- 1966. Zagreb, Spomen reljef Hokej 66 (Stadion Šalata)
- 1972. Zagreb, Spomenik palim borcima (Ciglenica)
- 1976. Zagreb, Zdenac mladosti (Ciglenica)
- 1977. Čakovec, Konstrukcija (Školski građevinski centar)
- 1979. Zagreb, Dječak (Grič)
- 1980. Čakovec, Dječak (Školski građevinski centar)
- 1980. Begovo Razdolje, Spomenik borcima skijašima
- 1982. Zagreb, Spomenik Marku Oreškoviću (Pešćenica)
- 1987. Zagreb, Finale 87 (Sportski rekreacijski centar Mladost)
- 1990. Poreč, Ljeto XVIII.
- 1990. Čakovec, Osama
- 1998. Zagreb, kardinal Alojzije Stepinac
- 2000. Vukovar (Đurđica i Tomislav Ostoja), glavni memorijalni spomenik žrtvama Domovinskog rata 1991.–1995.
- 2002. Vrbovec, Spomenik palim braniteljima
- 2003. Zagreb, Spomenik palim braniteljima, Auto-Hrvatska
- 2004. Knin, Tvrdava, Pad pod križem – Spomenik svim žrtvama za hrvatsku državu
- 2007. Vukovar, Prva nagrada za spomen obilježje stradanim žrtvama iz Vukovarske bolnice (Filip Pintarić, Danijel Žabčić, Josip Kovačić)

Donacija | Donation

- 2010. Župa sv. Petar – Supetar, Brač, stalni postav skulptura Tomislava Ostoje u Galeriji »Tomislav Ostoja«; crkva sv. Martina

- 1961. Prva nagrada na Saveznom natječaju za spomenik Silviju Strahimiru Kranjčeviću
- 1967. Nagrada za skulpturu Saveza udruženja boraca NOR-a Srbije na izložbi »NOB u delima likovnih umetnika Jugoslavije, Beograd«
- 1976. Druga nagrada na natječaju za spomenik palim borcima na Grmeču (S. Jančić, S. Sikirica, T. Kožarić, T. Ostoja)
- 1980. Prva nagrada na pozivnom natječaju za spomenik NOB-a, revoluciji i miru (D. Džamonja, V. Janeš, B. Bahorić, V. Bakić), Čakovec
- 1981. Druga nagrada na pozivnom natječaju za idejno rješenje spomenika građevinskom radniku (K. Angeli Radovani, Š. Vulas, arh. Kolacio), Zagreb
- 1987. Druga nagrada na Saveznom natječaju za spomenik Josipu Brozu Titu u Zagrebu, s grupom ArTresor (K. Rogina, V. Penezić, D. Jelavić, A. Rašić, O. Hrzić), Zagreb
- 1988. Druga nagrada na Saveznom natječaju za kiparsko-urbanističko-arhitektonsko rješenje spomenika Josipu Brozu Titu u Novom Sadu (T. Ostoja i arh. V. Penezić i K. Rogina), Novi Sad (naknadno je dodijeljena prva nagrada za kiparsko rješenje figure)
- 1989. Druga nagrada na Republičkom natječaju za spomenik Tinu Ujeviću u Zagrebu
- 1990. Druga nagrada na Saveznom natječaju za spomenik Miroslavu Krlježi u Zagrebu
- 1996. Prva nagrada na Republičkom natječaju za spomenik kardinalu A. Stepincu u Krašiću
- 1999. Prva nagrada za vukovarski memorijalni spomenik žrtvama Domovinskog rata 1991.-1995. (Đurđica i Tomislav Ostoja, arh. Gabrijela Jerčinović)
- 2001. Prva nagrada za spomenik palim braniteljima grada Vrbovca, »Zagrebačka grupa« (Dragutin Kiš, Tomislav ostoja, Nikola Šimunić, Alan Oslaković)
- 2007. Prva nagrada za spomen-obilježje stradalim žrtvama vukovarske bolnice (suradnici, arh. Filip Pintarić, Danijel Žabčić i Josip Kovačić)

1957. R. Putar, Oni dolaze sutra, Narodni list, zagreb, 28. 5., str. 4.
1958. Joso Kulušić, O izložbi studenata Likovne akademije, Studentski list, Zagreb, 23. 4., str. 6.
1962. E.C, Pred otkrivane spomenika Silviju Strahimiru Kranjčeviću, večernji list, Zagreb, 19. 10., str. 7.
1962. Z. Tomičić, Nesputanih krila, Vjesnik, 28. 10., str. 6.
1962. D.E, Otkriven spomenik Silviju Strahimiru Kranjčeviću, Vjesnik, Zagreb, 26. 10.
1963. Klaus Kirchberg, Neue Tendenzen sind nicht verboten, WAZ, Nr. 120, Njemačka, 25. 5.
1964. Vladimir Maleković, Prva samostalna izložba Tomislava Ostoje, Vjesnik, zagreb, 31. 5., str. 7.
1965. J.Š, Upravo dovršeno, Tomislav Ostoja: »Dalmatinke«, Vjesnik, zagreb, 25. 4., str. 7
1966. (C), Relief – hokeju, Večernji list, zagreb, 15. 10., str. 9.
1967. D.P, Događaj u riječkom likovnom životu: U domu JNA izlaže kipar Tomislav Ostoja, Novi list, Rijeka, 26. i 27. 7., str. 9
1967. V. Ekl, Igra između slutnje i izvjesnosti, Vjesnik, zagreb, 7. 8., str. 7.
1968. Juraj Baldani, katalog samostalne izložbe, Galerija doma JNA, beograd, 19. 3 - 2. 4 .
1968. Stevan Stanić, Skulpture T. Ostoje, Borba, Beograd, 2. 4., str. 8.
1969. Boro Pavlović, Katalog samostalne izložbe »Otočanke«, Galerije ULUH-a, Zagreb, 24. 8.
1969. E. Cvetkova, Tomislav Ostoja: Eksplozivna skulptura, Večernji list, Zagreb, 16. 4, str. 8.
1969. Tomislav Ostoja izlaže u Zagrebu, Vjesnik, Zagreb, 9. 4, str. 4.
1969. J. Baldani, izložba T. Ostoje, Radio Zagreb, II program, Zagreb, 5. 4.
1971. (.) Tomislav Ostoja – tehnika »švajs aparata«, Vjesnik, Zagreb, 10. 10, str. 6
1971. D.M. Trojica u salonu ULUH-a (ponoćna kritika), Večernje novosti, Beograd, 10.2, str. 8.
1971. Vladimir Maleković, Sastanak razilazećih, Vjesnik, Zagreb, 3. 2.
1971. E. Cvetkova, Nova u starom, Francina Dolenc, Jure Labaš i Tomislav Ostoja u Salonu ULUH, Večernji list. Zagreb, 13. i 14. 2, str. 8
1971. Mladenka Šolman (Dolenc, Labaš, Ostoja), Život umjetnosti, br. 15-16, 1971, str. 167.
1972. Juraj Baldani, Spomenik borcima (uspjela inicijativa mjesne zajednice Ciglenica), Zagreb revija, broj 28, godina V, srpanj, str. 12 i 13
1972. Ivan Katušić, Tomislav Ostoja 1964. – 1972., monografija, izdavač: Studio za kreativne komunikacije – Atelier Lozica, Zagreb
1976. A.B. Uređuje se spomen park boraca Ciglenice, Borba, Zagreb, 12. 1, str. 8.
1976. Marina Baričević, Tomislav Ostoja skulpture i crteži (katalog). Galerija Lotrščak i Mali lapidarij, Zagreb, 4. – 16. 10.
1976. (Š), Crteži i skulpture Tomislava Ostoje, Vjesnik, Zagreb, 15. 10, str. 12.
1976. Josip Škunca, Skulptorska istraživanja, izložba skulptura i crteža Tomislava Ostoje u Galeriji »Lotrščak« i Malom lapidariju, Vjesnik, Zagreb, 16. 10.
1977. Marina Baričević, Tomislav Ostoja – skulpture (katalog), Galerija Lotrščak, Zagreb, 11. 10. – 24 . 10.
1977. Marina Baričević, Tomislav Ostoja – skulpture (katalog), Građevinski školski centar, Čakovec, 17. 11. – 27. 11 .

1977. () Ostojina plastika, Večernji list, Zagreb, 18. 10, str. 13.
1977. E. Cvetkova, Na sceni običan čovjek (Plastika Tomislava Ostoje u Galeriji Lotrščak), Večernji list, Zagreb, 19. 10, str. 11.
1977. Tomislav Ostoja, Ima li zahvalnijih tema od naoko malih, iz života, VUS, br. 1329, Zagreb, 29. 10, str. 33.
1977. Priska Kulčar, Bronce Tomislava Ostoje u GŠC-u, »Međimurje« broj 1219, Čakovec, 23. 11, str. 5.
1977. Josip Škunca, iz salona i galerija; Novosti u »Lotrščaku«, Uz izložbu Tomislava Ostoje i Tonke Petrić u Galeriji »Lotrščak« u Zagrebu, Vjesnik, Zagreb, 5. 11, str. 14.
1978. Guido Quien, Kritičari odabiru (katalog), »Galerija Karas«, Zagreb, 23. 12. – 25. 1.
1978. Marina Baričević, Kritičari odabiru (katalog), Galerija karas, Zagreb, 23.12. – 25.1.
1978. G.B. Skulpture Tomislava Ostoje, Slobodna Dalmacija, Split, 17. 10, str. 7.
1978. Josip Depolo, Tomislav Ostoja, »OKO«, Zagreb, 21. 9. – 5.10, str. 19.
1978. M. Lazić, Koranski park skulptura, Tomislav Ostoja, Karlovački tjednik, Karlovac, 27. 7, str. 12.
1978. A. Filipić, izložba skulptura Tomislava Ostoje u Umjetničkom salonu u Splitu, Svečanost ljudskog tijela, Slobodna Dalmacija, Split, 20. 10.
1978. I. Milković, Povratak likovnim izvorima, Slobodna Dalmacija, Split
1978. Kruno Prijatelj, Skulpture Tomislava Ostoje, »Modućnosti«, br. 10, Split, listopad, str. 1208–1209.
1979. Juraj Baldani, Kritičari odabiru (katalog), Galerija Karas, Zagreb, 30.1. – 15.2.
1979. Elena Cvetkova, Sinteza vizualnog iskustva, Večernji list, Zagreb.
1979. Josip Depolo, Tomislav Ostoja - skulpture, Galerija »Zagreb«, Zagreb, 3. 10. – 25. 10.
1980. Josip Depolo, Tomislav Ostoja (Galerija Zagreb), »OKO«, Zagreb, 10. – 24.1, str. 19.
1980. (Tanjug), Otvorena izložba Tomislava Ostoje u KOLnu, Slobodna Dalmacija, Split
1981. Zdenko Tonković, Tomislav Ostoja (katalog »Galerije Bol«), str. 66.
1982. Marina Baričević, Tomislav Ostoja (katalog), Galerija »Josip Račić«, Zagreb, 30. 9. –13. 10.
1982. Josip Depolo, Tomislav Ostoja (Galerija »Josip Račić«) »OKO«, Zagreb, 11. – 25. 11, str. 17.
1982. Vladimir Maleković, Modeliranje ljetnih tema, Vjesnik, Zagreb, 18. 10, str. 8.
1982. Panoptikum, Studio, Zagreb, str. 76.
1984. Marina Baričević, Tomislav Ostoja, »Ciklus ljeto« (katalog), Umjetnički paviljon, Zagreb, 19. 6.
1984. Elena Cvetkova, Kad bi skulpture izašle, Večernji list, Zagreb, 20. 6, str. 5.
1984. Stanko Špoljarić, Tomislav Ostoja, »Govorimo o likovnoj kulturi«, Radio Zagreb, I program, Zagreb, 22. 6.
1984. Ive Šimat-Banov, Ljetni scenarij erotike, Vjesnik, Zagreb, 28. 6, str. 11.
1984. J. Ilić, Ljeto T. Ostoje (fotoreportaža), Večernji list, Zagreb, 30. 6. i 1. 7, str. 12.
1984. Josip Depolo, Povjerenje u figuraciju, »OKO«, Zagreb, 19. 7. – 2. 8, str. 24.
1984. Kupačice T. Ostoje, Slobodna Dalmacija, Split, 9. 7, str. 9.
1984. Tomislav Sabljak, Kako izabрати domovinu, »OKO«, Zagreb, 19.7. – 2.8, str. 9.
1984. Magda Weltrusky, Zatočene bjeline, »Svijet«, br. 16, Zagreb, 3. 8, str. 32, 33
1986. Izložba Venera bujnih oblika, Novo doba, Sydney, Australija, 26. 8. – 1. 9, str. 1.
1986. Izložba skulptura kipara Tomislava Ostoje, Novo doba, Sydney, Australija, 26. 8. – 1. 9, str. 15.
1987. Vesna Kusin, Zagrebov spomenik Titu, Vjesnik, Zagreb, 17.5, str. 20.
1987. Ma. B. (Marina Baričević), Ostoja Tomislav, Likovna enciklopedija Jugoslavije, Zagreb, JLZ Miroslav Krleža, svezak 2 K-Ren, str. 517.

1987. Maja Razović, Kakav Tito u Zagrebu, Danas, Zagreb, 26. 5, str. 42.
1988. Vladimir Maleković, Tomislav Ostoja (skulpture, slike, crteži), (katalog), Muzej za umjetnost i obrt, Zagreb, 14. – 30.6.
1988. N. Mikac, Sve Ostoijine mijene, Večernji list, Zagreb, 15.6, str. 15.
1988. Vesna Kusin, Praiskonski izvori, Vjesnik, Zagreb, 1. 7, str. 11 .
1988. E. Cvetkova, Tragovi u kamenu, Večernji list, Zagreb, 29. 6, str. 20.
1988. V. Kusin, Ostoijino iznenađenje, Vjesnik, Zagreb, 15.6, str. 7.
1988. M. Taritaš, »Tragovi nestajanja« T. Ostoje, »Industrogradnja«, Zagreb, 23. 6, str. 10.
1988. Danica Desnica, Opet bih crtao, Večernji list, Zagreb, 10. 7, str. 18.
1988. Dj. Dišković, Nova tematika, Večernji list, Zagreb, 22. 6, str. 15.
1988. Josip Depolo, Tri izložbe ljudskog beznađa, »OKO«, Zagreb, 14.-28.7.
1988. E. Cvetkova, Autorski oslonac na baštinu, Večernji list, Zagreb, 8. 4, str. 17.
1989. Katalog izložbe Tomislav Ostoja, Galerija »Josip Račić«, Zagreb, 6. 2. –18. 2.
1989. Sedimentiranje krhotina, Vjesnik, Zagreb, 9. 2, str. 8.
1989. Dj. Mišković, Tragovi nestajanj, Večernji list, Zagreb, 6. 2, str. 28.
1989. Dj. M, Skulpture i slike, Večernji list, Zagreb, 7. 2, str. 14.
1989. Josip Depolo, Nagovještaj budućih sloboda, »OKO«, Zagreb, 23. 2. – 9.3, str. 24.
1989. Mirjana Šigir, Tin Ujević u Varšavskoj, Vjesnik, Zagreb, 21 . 11, str. 8.
1989. Nada Beroš, Na vratima nesporazuma, Danas, Zagreb, 21.11, str. 37
1990. Marina Baričević, Tomislav Ostoja (katalog), Galerija Pri Kaštelom, Omišalj, Krk, 7. 7. – 2.8.
1993. Aleksandar Široka, »Danas«, stonehenge pjesničkoj riječi
1998. Zlatko Kalle, Postavljanje spomenika Kardinalu A. Stepincu u Zagrebu, Vjesnik, Zagreb
2002. Romina Perić, Stvaralaštvo u rasponu zavičajnog do arhetipskog, Novi List, Rijeka
2002. Jasna Gluić, Klasična estetika na nov način, Slobodna Dalmacija
2002. Patricija Kiš, Retro spektivna izložba Tomislava Ostoje, Jutarnji List, Zagreb
2002. Od Dalmacije do spomeničke baštine, Slobodna Dalmacija, Split
2002. D. Jendrić, Portreti velikana, Snaga anonimnih, Večernji List, Zagreb
2002. P.K., Retrospektiva i monografija Tomislava Ostoje, Slobodna Dalmacija, Split
2002. Tomislav Prgomet, Čustvena skulptura talentirana i sofisticirana kipara »Jači od mnogih žrtja«, Fokus, Zagreb
2002. Elena Cvetkova, Razlaganje i spajanje mase, Vijenac, Zagreb
2002. I. Š. B. Tomislav Ostoja - kultura i trendovi, Vjesnik, Zagreb
2002. Marina Baričević, Vječnost mediterana, Novi List, Rijeka
2002. Ive Šimat Banov, Kipar koji se znao mijenjati, Vjesnik, Zagreb
2002. Stanko Špoljarić, Tekst za Monografiju T. Ostoje
2003. Ivanišević Đ.; Fokus: More i snijeg u duši
2004. Stanko Špoljarić, Tekst pregovora za katalog izložbe – Galerija Zaprešić
2004. Stanko Špoljarić, Tekst pregovora za katalog izložbe – Dijoklecijanovi podrumi, Split
2004. G.L.; Hrvatsko slovo: Ostojin spomenik u Kninu svim hrvatskim žrtvama
2004. M.Jelača; Slobodna Dalmacija: Spomeničke skulpture
2004. Sigetić M.; Fokus: Zajedničko nošenje križa u Kninu
2005. Jendrić D.; Večernji list: Tajne u pukotini i rezu
2005. Zamoda J.; Glorija: Razgovor Tomislav Ostoja
2008. Žabčić D.; Hrvatsko slovo: Kipareve slike
2009. Jandrić D.; Večernji list: Novi sjaj slikarskih i kiparskih formi

2009. Burger M.; Hrvatsko slovo: Kipar koji je kroz igru i mijenu ostao svoj
2009. Kalle M.; Vjesnik: Preispitivanje iskona
2009. Žabčić Danijel: Monografija Tomislav Ostoja, nakladnik Art Studio Azinović
2010. Habuš R.; Hrvatsko slovo: Vremeplovom do Alepha
2011. Matija Maša Vekić: Portret umjetnika, časopis Kana 3/452
2011. Guido Quien: katalog izložbe Tomislav Ostoja, Gliptoteka HAZU

Đurđica i Tomislav Ostoja

sin Goran Ostoja

Donacija

Župa Sv. Petar - Supetar

Crkva Sv. Martin

Supetar 2010.

Galerija

TOMISLAV OSTOJA